♦bloc-notes♦

Stadionul din Giuleşti

Primim la redacţie o mulţime de scrisori şi foarte des ne interpelează cetitorii: dece nu se deschide stadionul din Giuleşti? Lucrarea începută cu atâta entuziasm şi realizată cu atâtea sacrificii, poate deveni teatrul unei mişcări footballistice active, pentrucă mai sunt de terminat lucrări de aproape 200.000 lei, iar ce este mai important: recepţia oficială nu s'a făcut nici până acum.

S'a spus cândva că dacă F. C. Rapid nu-i poate deschide porţile şi A. S. C. F. R. nu-l poate folosi, s'ar putea să fie închiriat şi folosit de federaţie. Nici acest lucru nu e posibil, pentru motivul foarte simplu că stadionul n'a fost luat în primire de acei cari au acordat executarea lucrării unui grup de arhitecţi şi constructori.

Situaţia aceasta a unui stadion de toată frumuseţea de care Bucureştiul şi în special footballul au neapărată nevoie, constitue după noi unul din cele mai triste aspecte ale mentalităţii curente în unele instituţii de stat.

S'au dat milioane pentru stadion pentrucă acei cari conduc instituţia au înţeles că realizarea unui stadion corespunde la C. F. R. unei nevoi sportive şi sociale. Toată lumea era încântată, dar tot elanul realizatorilor a fost stopat ca prin farmec şi stadionul nu poate fi folosit.

Nu se poate folosi pentrucă recepţionarea nu a avut şi nici nu va avea loc prea curând

Un stadion de toată frumuseţea va rămâne cu porţile închise şi până la urmă cine ştie ce se va întâmpla, pentrucă arhitecţii dela calea ferată s'au împărţit în două tabere. Unii sunt pentru recepţionare, iar alţii, pentrucă n'au avut nici un rol în realizarea lucrării, se împotrivesc recepţionării.

Dacă rivalitatea dintre cele două tabere va dura doi ani, stadionul va rămâne nerecepţionat doi ani.

Acesta este adevărul asupra stadionului din Giuleşti, a cărui inaugurare a fost mereu amânată pentru tot felul de motive, existând un sentiment de jenă atunci când a fost vorba de adevăratul motiv al întârzierii inaugurării.

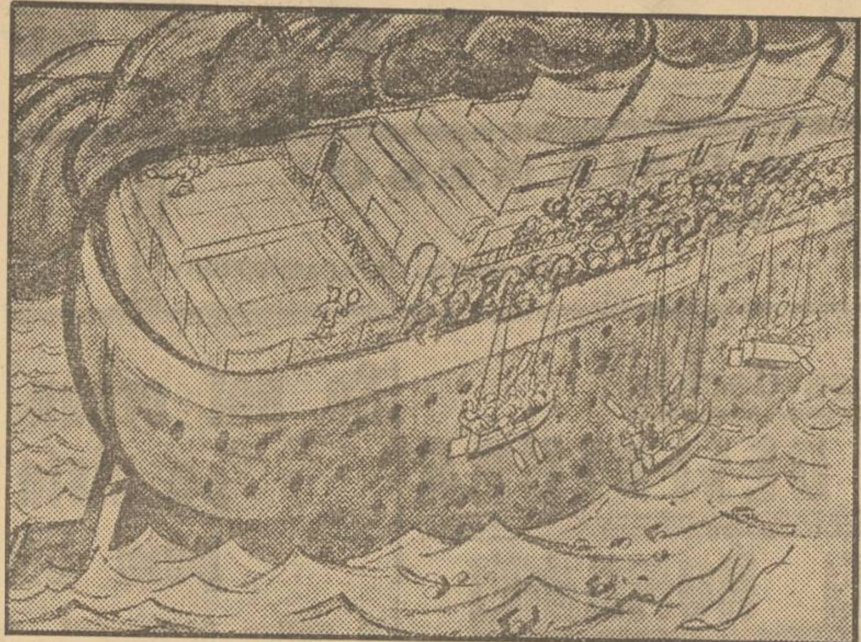
Se poate însă ca într'o instituţie cum este calea ferată, arhitecţii să fie lăsaţi să dea ambiţiilor lor o formă atât de potrivnică intereselor funcţionarilor ceferişti? Nu există oare în erarhia căilor ferate un organ care să isbutească să împace cele două tabere dacă nu reuşeşte să le pună la punct?

Pot face arhitecţii ce vor? N'au stăpâni la calea ferată? Stadionul din Giuleşti trebue recepţionat. Dacă are vicii de construcţie să se facă modificări sau ameliorări. Dacă nu le are, să fie deschis pentru necesităţile footballului.

Nu se poate tolera ca un stadion de care Bucureştiul are nevoie şi care a costat atâta milioane, să fie reeditarea sportivă a construcţiei Senatului, începută cu atâţia ani în urmă şi neisprăvită până azi.

LIS

Naufragiu...

— Ei, ce facem? Intre rupem...
— Intâi revanşa!...

(După «Reichsportblatt»)

Jucătorii echipei «Leicester City» au primit cele două înfrângeri din Bucureşti, cu sânge rece. Veritabili englezi.

Pe teren, cel puţin, n'au avut nici o tentativă de protest, împotriva arbitrului (Impotriva echipelor Venus sau Ripensia — ca joc —, nici atât...).

După matchuri totuşi, s'au simţit obligaţi să găsească o scuză pentru cele două înfrângeri suferite în Capitală:

— Nu suntem obişnuiţi să jucăm pe zgură!.. au declarat jucătorii englezi. La noi se joacă numai pe iarbă...»

Explicaţia a făcut oarecare vâlvă. Condescendenţi cu englezii, spectatorii bucureşteni şi-au spus desigur:

— Au dreptate. Nu sânt oamenii obişnuiţi să joace pe zgură, şi pace. Pe iarbă, ar fi fost desigur altceva...

Dela Bucureşti, «Leicester City» a plecat la Budapesta unde — tot cu sânge rece — a suferit altă înfrângere.

In timpul matchului, jucătorii englezi nu au avut nici la Budapesta o tentativă de protest împotriva arbitrului, sau a celor două echipe cari le-au fost adversare.

După match însă, ca şi la Bucureşti, s'au găsit obligaţi să găsească o scuză şi pentru înfrângerea, din Capitala Ungariei.

— Nu sântem obişnuiţi să jucăm pe iarbă!... au declarat jucătorii englezi.

— Cum asta?.. s'a mirat un confrate vienez. In Anglia nu jucaţi numai pe iarbă?..

— Ba da. Dar ne-am obişnuit la Bucureşti, să jucăm pe zgură.

*

D. Nicky Urzică, simpaticul oficial al Federaţiei române de football» *şi al* «Federaţiei române de ciclism» *are de câteva zile o mină foarte gravă: nu vorbeşte, nu cântă, nu râde, nu mănâncă..*

Transformarea aceasta a prilejuit în rândurile numeroşilor săi prieteni, întrebări de nedumerire şi îngrijorare:

— Ce are d-le, Urzică?.

— Ce i s'a fi întâmplat?...

— Ce are d-le,?

S'au găsit fireşte, numeroase explicaţii. Mai mult sau mai puţin verosimile.

Adevărata explicaţie o avem însă noi. Ne-a fost procurată de d. Urzică aseară, în cursul unei convorbiri telefonice.

— Ce ai d-le?...

— Nimic. Mă îngrijorează ciclismul.

— Dar ce e la ciclism?..

— S'a hotărât ca la 20 Iunie, în cadrul «Serbării sporturilor», să defilăm toţi oficialii pe biciclete.

— Ei si ?

— Nu ştiu să umblu pe bicicletă, şi trebue să învăţ zilnic, câte 4 ore. Mi-am luat şi meditator..

Castor

Ghicit în... laba piciorului

In epoca aceasta de frământări şi de marasm, când în orice minut poate surveni un cataclism, când nu poţi să şti ce va aduce ziua de mâine, orice posibilitate, cât de mică, de a pătrunde în tainele viitorului, e preţuită şi speculată la maximum.

(In definitiv, chiromancia, această misterioasă artă a ghicitului, a fost practicată şi în vremurile mai depărtate.

Arhaicul «să-ţi dea baba cu ghiocul»! a evoluat însă în acelaş ritm cu întreaga civilizaţie ca să avem astăzi pe «marii ocultişti, diplomaţi ai cutărei sau cutărei academii»...

A fi ghicitor e o meserie din cele mai apreciate, şi în acelaş timp rentabile, căci oricine acceptă târgul ca în schimbul unui sutar (uneori fals) să afle ce se va întâmpla cu el într'un viitor mai mult sau mai puţin îndepărtat.

Deaceea ne miră foarte mult că chiromancia nu şi-a întins binefacerile aplicaţiei şi în domenul sportului.

Ce afaceri strălucite ar face ghicitorii şi ghicitoarele cu sportivii noştri cari, mai liberi ca ceilalţi muritori, ar avea nevoie de luminile chiromanciei.

Dacă ar fi existat ghicitori sportivi, multe eşecuri şi neplăceri s'ar fi putut evita.

Bunăoară dacă Spakow ar fi consultat o ghicitoare înainte de plecarea sa în Grecia, desigur că ar fi renunţat la acest voiaj.

Sau, ca să luăm un caz mai recent, ce bine ar fi fost dacă organizatorii turneului lui Leicester City, ar fi fost avertizaţi de vreo Mafaldă ce impresie o să lase englezii în Capitala noastră.

Şi câte şi mai câte nu s'ar evita cu ajutorul chiromanciei. Căci această ştiinţă ocultă ar putea fi o adevărată binefacere pentru fiecare sportiv în parte.

Nu numai un sutar (uneori fals), ci orice sumă, ar merita o consultaţie care să te anunţe că în cutare match îţi vei fractura un picior sau îţi vei face ferfeliţă capul.

Mai cu seamă arbitrii nu s'ar uita la onorar atunci când cineva i-ar avertiza că la cutare sau cutare match «se lasă cu bătaie».

Hotărât, ghicitoarele trebue să invadeze şi în sport.

Evident, nu cu ghiocul, ci cu sisteme mai moderne, bazate numai pe ştiinţă.

Iar la foot-ball, sportul cu cele mai mari contingente de clienţi, ghicitoarele ar putea face o mică adaptare, înlocuind ghicitul în palmă cu ghicitul în... laba piciorului.

Ar fi o nouă cucerire, căci picioarele, prin faptul că vor înlesni cunoaşterea destinului vedetelor, îşi vor răscumpăra păcatul bătăturilor...

A. Nol

REPORTAGII la ordinea zilei

PROECTE

Ce se va organiza la vară

Un campionat european pentru Gh. Popescu
Matchul Vasile Şerbănescu-Ilie Petrescu
Moţi Spakow va fi readus în Capitală

Inaugurarea sezonului pugilistic în aer liber se apropie.

Curând, reflectoarele *«Arenelor Romane»* vor împrăştia iarăşi duş de raze peste ring şi peste incintă. Iar matchurile vor fi din nou pline de vacarmul aplauzelor şi huiduielilor.

După o vacanţă atât de lungă, spectatorii aşteaptă boxul cu o generală nerăbdare. Certifică această nerăbdare, numeroasele telefoane cari ne-au fost date la redacţie şi numeroasele întrebări scrise în cari a fost cuprins acelaş neastâmpăr explicabil: *«Când va avea loc prima gală la Arenele romane» şi cine va boxa?..»*

Intrebările acestea ne-au impus o excursiune în câmpul proectelor de organizări, iar rezultatul acestei excursiuni a ţesut subiectul prezentului reportaj.

SUNT ORGANIZATORI, DAR NU SUNT BOXEURI

Mai întâi, o precizare: noul sezon pugilistic se anunţă sub buni auguri, din punct de vedere al organizatorilor.

Câţiva Dicksoni vechi şi câţiva mai noui se agită printre boxeuri, propun matchuri, se interesează de burse, cer sugestii în privinţa valorii matchurilor şi se închid apoi într'o discreţie care însemnează sau «discreţie profesională», *sau o simplă pierdere de timp.*

Fiindcă, este indiscutabil că nu toţi (presupuşii) organizatori cari stau de vorbă cu boxeurii, vor organiza ceva.

Ca şi în anii trecuţi, mulţi Dicksoni cari nu au ce să facă, se află în treabă discutând cu boxeurii şi anunţând reuniuni condamnate să rămâne mereu «în proect».

Există în boxul românesc o generaţie de «organizatori cu proecte» *cari încurcă lumea, scumpesc bursele oferind preţuri pe cari apoi sunt obligaţi să le suporte alţi organizatori, şi împiedică tratativele serioase printr'o incurabilă şi hazlie licitaţie pe care o fac, fiindcă nu au altceva mai bun de făcut...*

Ca şi în anii trecuţi, au apărut şi anul acesta organizatori de aceştia, cu proecte...

Sunt însă şi câţiva organizatori serioşi cari au început tratative serioase şi pe cari îi interesează efectiv organizările de la «Arenele Romane».

Din acest punct de vedere, începutul acesta de sezon se anunţă mai fertil decât corespondentul său direct din anii trecuţi.

Trei organizatori îşi dispută privilegiul primei reuniuni de box în aer liber, din acest an.

Organizatori, deci, sunt.

In schimb, nu sunt boxeuri.

O parte, aproape indispensabili pentru matchurile cari pot fi organizate, se află încă în străinătate, iar cei din ţară pretind burse aproape... umoristice.

Pretenţiunile boxeurilor au alcătuit subiectul unui recent articol al nostru. Nu revenim, deci, asupra acestui capitol.

Ne limităm doar să precizăm că profesioniştii cari au boxat anul trecut pe 6 sau 8000 de lei, pretind astăzi între 25 şi 30.000.

Dece?...

Fiindcă au reuşit între timp să ajungă în Franţa şi să boxeze — indiferent de calitatea adversarului şi de valoarea acordată matchului pe program — la Paris, la Lyon sau în alte oraşe de provincie ale Franţei.

PRIMA GALA VA AVEA LOC LA 8 IUNIE

După cum am spus, trei organizatori îşi dispută privilegiul primei reuniuni.

Până la ora când scriem aceste rânduri, nu se poate preciza căruia din aceştia trei îi va acorda *«Federaţia română de box»*, prima dată.

Grupării *«Prahova Box Club»* ale cărei antecedente o situează în fruntea erarhiei?...

Unui organizator care prezintă garanţii temeinice de seriozitate?...

Sau unui oficial care intenţionează să acapareze dreptul primei organizări pe care s'o prezinte — bine înţeles — sub firma benevolă a unei grupări bucureştene de box?...

Toţi aceşti organizatori intenţionează să fixeze deschiderea sezonului pugilistic în aer liber, pentru 8 Iunie.

Nu este exclus însă ca din pricina insistenţii cu care cei trei organizatori solicită prima dată de organizare, să se întârzie data primei organizări.

CE MATCHURI SUNT VIZATE

In privinţa matchurilor cari intră în proectele organizatorilor, se păstrează o discreţie explicabilă.

Suntem totuşi în măsură să divulgăm câteva proecte.

Pentru prima gală, ca şi în ceilalţi ani, se proectează un program de campionate naţionale.

Matchul zilei este *«Şerbănescu — Ilie Petrescu»*.

Petrescu, care s'a reîntors în ţară, şi-a dat în principiu adeziunea pentru acest match. Se afirmă că a şi semnat cu o grupare, care şi-a asigurat astfel exclusivitatea matchurilor sale.

Dificultatea care întârzie perfectarea acestui campionat o constitue absenţa lui Şerbănescu, care se află încă la Paris.

Suntem în măsură să precizăm însă că gruparea care a semnat cu Ilie Petrescu i-a scris lui Şerbănescu şi că i-a oferit o bursă pe care Şerbănescu n'o va putea refuza.

Un campionat uşor de realizat — deasemeni vizat — este întâlnirea *Sandu Ion — Ion Gorun.*

Matchul acesta nu este împiedicat decât de pretenţiunile celor doi adversari. In special, ale lui Sandu Ion.

Milică Teodorescu s'a declarat dispus să suporte handicapul unei categorii, şi să se întâlnească cu *Mielu Doculescu* pentru titlul naţional la categoria mijlocie.

Plecarea lui Doculescu întârzie însă acest match, care — este aproape sigur — nu va putea fi prezentat decât pe programul celei de-a doua reuniuni.

SPAKOV va BOXA LA ARENELE ROMANE

In miezul sezonului se proectează readucerea lui Spakow în ţară.

Fostul campion naţional la categoria grea vi fi adus pentru un singur match şi va fi opus învingătorului din întâlnirea Ilie Petrescu — Vasile Şerbănescu.

UN CAMPIONAT EUROPEAN

Capitolul internaţional cuprinde puţine proecte. Toate, în programul de activitate al grupării *«Prahova Box Club»*.

D. avocat Jean Chiţu, cu care am avut prilejul să stăm de vorbă, ne-a declarat în această privinţă următoarele:

— «Cu toată prietenia neexagerată pe care ne-o mărturiseşte conducerea boxului românesc, sunt hotărît să continui activitatea organizatoare a grupării mele. Am început anul trecut o activitate prea răsunătoare (a se vedea campionatul european Toma Aurel—Decico) pentruca anul acesta să nu aduc un supliment egal de răsunător, în cariera grupării mele.

Pentru noi, obiectivul principal este Gh. Popescu.

Am o încredere nelimitată în el. Ii voi prilejui deci, mai întâi, revanşa cu Dolhem, iar apoi voi satisface un vechi deziderat al celor cari il cunosc: campionatul Europei la categoria pană.

Pentru ambele matchuri — a precizat d. Chiţu — am şi început tratative».

După cum se poate vedea, sezonul pugilistic în aer liber se anunţă fertil şi interesant.

Pentru moment însă, s'a fixat la matchul pentru obţinerea primei date de organizare.

Decizia, în această dispută cu tâlc, va fi dată de F. R. Box, în câteva zile...

G. Fg.

III. Stadioanele în Belgia

de Iohn Langenus

Am auzit odată, că popularitatea footballului dintr'o ţară poate fi măsurată pe baza numărului stadioanelor construite. Insă această condiţie nu poate fi generalizată. Sunt ţări în care cluburile n'au avut bani pentru construcţii fiindcă jucătorii au consumat toate veniturile.

Belgia este o ţară unde grupările şi oraşele au înţeles totdeauna care este interesul lor, ce pretinde interesul obştesc şi ce fel de posibilităţi oferă popularitatea unei ramure de sport

Astfel, se poate spune că construcţia stadioanelor în Belgia a fost un termometru care a arătat cu preciziune progresul footballului.

Şi dacă cercetăm, când a înflorit la noi această «industrie», constatăm că două perioade au fost hotărâtoare pentru popularizarea soccerului belgian: 1910—1912 şi 1920-23.

In prima perioadă s'au reconstruit şi s'au mărit arenele tuturor grupărilor din categoria de onoare. In toate oraşele Belgiei ca urmare a marei propagande, care a început cu matchurile Belgia—Olanda.

La aceste matchuri au venit mulţi din toate unghiurile Belgiei şi din multe oraşe ale Olandei. Olandezii iubesc culorile lor şi suporterii purtau culorile ţării pe pălăriile lor. O propagandă intensă era pentru belgieni, când au văzut în oraşele lor sute şi sute de olandezi, cântând şi strigând, mai ales, când echipa lor a invins.

Astfel de scene au sporit interesul marelui public belgian pentru football. In fiecare an au venit mai mulţi spectatori la matchurile internaţionale, mai târziu şi la matchurile naţionale. Aşa s'a întâmplat că în anul 1914 au asistat 20000 de spectatori la matchul Belgia — Olanda.

Şi astfel a crescut în toate oraşele interesul pentru acest sport.

Insă cluburile au avut numai tribune mici din lemn construite pentru câteva sute de spectatori şi nici locurile de peluză n'au fost pregătite. O consecinţă naturală a interesului mărit a fost că toate grupările au construit — încă înainte de războiu — arene moderne.

Perioada a doua, 1920—1923, a fost după războiu. La început numărul spectatorilor a scăzut. Insă situaţia s'a schimbat brusc.

In anul 1920, când olympiada a VII-a s'a desfăşurat la Anvers, un de Belgia a câştigat — în modul cel mai surprinzător — titlul. Cea mai mare putere atractivă o are victoria. De data aceasta, la fiecare match au asistat 20—25.000 spectatori. Şi în acest interval au fost construite arenele cluburilor Beerschot, Anwers, Daring, Union, St. Gilloise, KC Malines, F. C. Malines, Standard Liege, F. C. Liege, C. S. Bruegge, etc.

Insă s'a construit într'un stil prea mare. S'a crezut, că succesul rămâne totdeauna şi s'a gândit chiar la cifre «engleze». Dacă însă e adevărat că succesele aduc publicul, şi contrariul este tot atât de adevărat: înfrângerile şi insuccesele reduc interesul publicului. Şi criza economică este un factor important în această direcţie.

De când jucătorii noştri sunt plătiţi, se vede iarăşi un progres îmbucurător. La 9 Mai au asistat la matchul Danzing—Antverp 28.000 suporteri.

Cel mai frumos stadion din Belgia este cel din Bruxelles, pe terenul Heyse. «Stadionul Centenarului», care a fost inaugurat în 1930 cu prilejul sărbătoririlor centenare ale independeţei Belgiei. Stadionul a fost ridicat de către oraşul Bruxelles în speranţa că toate matchurile inter-ţări vor fi disputate acolo.

Insă şi rivalul, Anvers, a construit un stadion pentru 58.000 de spectatori, aşa că matchurile internaţionale cu Olanda vor fi jucate în viitor din nou în acest oraş.

Stadionul din Bruxelles este închiriat de federaţia de football, care plăteşte Capitalei o sumă de 125 mii franci pe an. Stadionul a costat peste 20 milioane franci. Tribuna e o construcţie tehnică minunată. Intrarea de onoare este din marmoră şi garderobele sunt grandioase, mari şi practice, cum poate nici un alt stadion din Europa nu are.

Stadionul are o circonferinţă de 750 m., mărimea terenului de football este 105—66 m. La tribuna principală sunt 6400 locuri, şi la tribuna opusă 6250 locuri. Afară de acestea, sunt încă 55.000 locuri de stat. aşa că stadionul are o capacitate de 67.650 spectatori.

Ştiri aviatice

RECORDURI INTERNAŢIONALE

După italieni, aviatorii sovietici se prind şi ei să cucerească cât mai multe recorduri internaţionale. Astfel căpitanul Baiducov, cu un echipaj de şapte persoane, a stabilit recordurile de iuţeală pe 1000 şi 2000 km. cu o încărcătură utilă de 5 tone, realizând o iuţeală superioară pe 280 km. pe oră. Aceste performanţe au fost realizate cu un aparat T. B. cu patru motoare de 860 cp.

In prezent sovietele deţin nouă recorduri internaţionale aviatice.

600 KM. DE SBOR FARA MOTOR

Zilele trecute, cel mai mare specialist al sborului planat, Rastorguev a bătut propriul său record stabilind o performanţă de 600 km. de sbor continuu în planor. El speră să poată obţine în curând distanţa de 800 km.

România participă la un concurs internaţional de planoare din Germania

Aeroclubul Germaniei organizează între 4—18 Iulie crt., un concurs internaţional de sbor planat, care va avea loc, pe crestele dela isvoarele Rhonului, la care va participa probabil şi pilotul român Balţ.

Festivitatea de eri dela A.N.E.F.

In sala de festivităţi a A. N. E. F.-ului a rulat eri primul film documentar asupra programului de gimanstică desfăşurat de toate naţiunile la jocurile Olimpice.

Filmul a fost adus prin bunăvoinţa legaţiei suedeze.

Au asistat la acest spectacol Excelenţa Sa ministrul Suediei, Excelenţa Sa ministrul Norvegiei, d nii col. Pălăngeanu, Octav Onicescu, Busuioc, Roşală, maior Ţane Săvulescu, căp. Niculescu, Şerban, Mihăilă, Clara Lang, etc.

Filmul a făcut o bună impresie, constituind un spectacol interesant şi instructiv. Acest film va fi rulat în toată ţară.